

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moraliũ ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1687

II. In Domin. II. Adventus. Cum audisset Ioannes in vinculis opera Christi, misit duos ex discipulis suis. Matth. 11. Arg. Caput B. Ioannis in disco, seu inquisitio in authorem cædis S. Joannis ...

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56286)

CONCIO II.
IN DOMINICA II. ADVENTUS.

Cum audisset Ioannes in vinculis opera
Christi, misit duos ex discipulis suis.

Matth. xi.

ARGUMENTUM.
CAPUT B. JOANNIS IN DISCO,
S E U

Inquisitio in authorem cædis S. Ioannis
Baptistæ.

Ioannes Lucerna lucens, & ardens sub modio ponitur; Vox clamantis in deserto in specu horrida obtunditur; Magnus Maximi Numinis Legatus terrerrimo illatebratur ergastulo. O scelus! ô portentum! Non miror nebulones quosvis tam funestis inumbrari fornicibus; id enim appositum tanto vasi operculum. Approbo sideratos alios ejusmodi latomiis perinde ac stultitiæ gymnasio perquam idoneo mancipari. Æquum, ac justum judico, malevolos, haud secus ac feras, talibus constringi caveis, quatenus rabie depositâ, ad humanitatis apices efformentur. At verò illum missum à Deo Angelum ad præparandas Unigeniti Filii sui vias, illum Gyantem magnum coram Domino, & quò major inter natos mulierum non surrexit; illud sanctitatis speculum esse

in vinculis; illam manum, Divinitatem sub sipario humanitatis indicantem, ferreis innodari catastis, illi linguæ incorporato Numini perhibenti testimonium feras apponi, id non capio, stupeo scelus, admiror portentum.

Quis autem illius author? Quis artifex tantæ cædis ac criminis? Cum illius in hodierno Evangelio nulla fiat mentio, & ne vetus illud improprium Isaïæ Vatis: *Justus perit, & non est, qui recognoscat eum*, nos involvat; sacrum erit super ea re Inquisitionis officium adire, & inquirere, quis tantum ausus sit flagitii? Quis tam venerandum gratiæ, ac sanctitatis Sacramentum temerare præsumpserit? Quis viro illi, à quo regnum cælorum vim patitur, violenter inferre manus valuerit? Cedet id ad majorem Verbi incorporati, cujus ille vox extitit, gloriam, nostram verò in Spiritu informationem.

NARRATIO, AC PARTITIO.

§. I.

II. **N**ullatenus in animum meum inducere queo ut ab evirata manu, tam incanclum credam patratum flagitium. Herculeos illud poscit humeros, & mancipatum Furiis, armatumque Megarâ pectus. Absit itaque, ut culpam quempiam, præterquam fortissimum, aut sanguinolentissimum. Quem verò illum?

3. Esd. 3.

Ex libro tertio Esdræ accipio, ab ipso regnatore Sphynge suis ex ephelio Oedipis ænigma istud fuisse propositum. Quidnam fortissimum foret in universo? Unus ex his scripsit: *Forte est vinum. Alius, fortior est Rex. Tertius scripsit, fortiores sunt mulieres. Super omnia autem vincit veritas.* Forte vinum, eò quòd validissimorum pedes infirmet, mentem Regum, ac sapientiam subvertat, impenetrabilia cordis repagula referet; universos quos occupaverit, sub hastam mittat. Fortis itidem Rex, cujus imperio dentata sternuntur agmina, validissima subruuntur mœnia, solo æquantur urbes, regiones in busta dantur; eriguntur autem prostrata, solidantur infirma, coadunantur dissipata, defenduntur periculosa, salva subsistunt universa. Fortis mulier, genitrix Regum, & omnium populorum terræ. Super omnia autem triumphat Veritas, infirmata invalescit, oppressa resurgit, naufraga emergit, palmam, & portum tenet. Ex his non in vanum auguror quempiam, si non omnes, captivitatis, ac cædis Præcursoris authorem extitisse.

Primus Author cædis arguitur Vinum.

III. **E**T prima quidem fronte hæc tyrannis imputari posset Baccho. Accinctus is à natura ad cædes est, nec uspiam citra Thyrsum, aut Herculeam clavam conspicitur. Lustrate vineas, & hortos vestros, & deprehenditis ex Tripode, quod enuntio. Ubicunque vitis, aut lupulus observabitur, ibidem & baculus indissolubili prope nodo constrictus erit. Nuspiam crescit vinum, præterquam in sudibus, nuspiam lupulus, nisi in pertica. Quorsum istud vino, ac zytho à natura concreditum scipionis pignus? Quorsum tantum inter eos commercium? Deus enim, & natura nihil faciunt frustra. Num actutum in Moysen efformatur, qui de lymphis, ad vindemiam transfertur? An cum eodem & tenebras Ægyptiacas inducit oculis, & cyniphes, ranasque contentionum progenerat; & flumina, quæ potantur in sanguinem commutat?

Audio nonnullorum mentem in eo versari, ut sibi persuadeant pro senili ætate, scipione sulciri solita, vinum conditum. Vinum enim, ut vulgari fertur proverbio, Lac senum, venenum juvenum. Ab illis istud, non ab istis hauriendum est.

Sentit id forsitan alter anchoræ loco, vel clavi nautici datum, quo naviculam corporis sui mero innatantem, ex promontorio tabernæ, ad portum, seu portum casæ suæ dirigendam edoceret.

Uritur

Utitur hac phrasi calamus Scribe velociter scribentis in dehortatione ab ebrietatis vitio apud Sapientem. Ubi inter alias rationes hanc adducit: *Eris* (in ebrietate) *sicut dormiens in medio maris, & quasi sopitus gubernator amisso clavo.* Et sanè, quemadmodum dormiens in navi portatur ventorum procellis, pelagique frementis æstibus, ita ut nunc ad sidera videatur ascendere, nunc in abyssum præcipitari; haud secus æstibus phantasmatum suorum, & cupiditatum sursum, deorsum, jactatur ebrius.

Prov. 23.
34.

Ebrii ludicra navigatio.

Novi hominem, qui cum aliquantò largius, vel ex ignoto sibi potu, idolo suo litasset, sopitis sensibus, & solâ moderante phantasiâ, puppim corporis in conclavi suo exululasse: Mergor, mergor, accurrete, juvate, eripite naufragum, quum tamen subsellio suo inquietaret. An non huic anchora opus fuerat, quâ cymbam sisteret ludicro naufragio periclitantem? *Eris sicut dormiens in medio maris.*

Ebrii naufragia.

Quemadmodum nautæ in tempestate exonerant, mercèsque pretiosissimas in pelagus egerunt: æqua ratione ebrius non sua duntaxat profundit, sed & onus vini, quo mentem saburravit, cogitur evomere. *Cernas*, ait S. Ambrosius, *Juvenes de convivio portari foras, & inde ad convivium reportari, repleti, ut exhauriant, & exhauriri, ut bibant.* An non horum vita obnoxia naufragiis? An non timendum, ut unâ cum vino, aut zytho epoto, animam vomant. *Eris sicut, &c.*

Ambr. lib. de Elia, c. 13.

Nauclerus dormiens, sopitâ ratione, non sentit piratas, nec obversantia advertit discrimina, sed amisso aut dimisso

clavo, in vada, syrtes, scopulos, id est, incertum abripitur naufragium: haud secus helluo alter ruit in sui, suorumque interitum. Primò enim, mero mergit rationem, subinde mersâ ratione, veluti clavo amisso, mergitur bona voluntas, & aut in voraginem scelerum delabitur, aut ad scyllam allisa insaniam, fatiscit. *Eris sicut dormiens, &c.*

Tertius fortè interpretabitur eo indicto naturam matrem indicasse, ebrietatem proximam, & pronam ad mendicitatem viam. Et id ipsum Sapiens in suis comprobavit Proverbiis, dicens: *Noli esse in conviviiis potatorum, nec in commestationibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt, quia vacantes potibus, & dantes symbola consummentur.* Gula enim omnia prodigit, perdit, absumit, nulla est vorago, aut barathrum, quod magis absorbeat, & opes dilapidet, ac ipsa. Et quamvis exiguus canalis guttur sit, per illum tamen diffluunt opulenta patrimonia, prædia, possessiones, & quicquid pertinaci, ac indefesso comparatum est studio. *Vacantes potibus consummentur.*

Gula mendicitatis proxeneta.

Prov. 23.
20.

IV. Scitè inquit D. Ambrosius, undè nam servitus sua duxerit incunabulâ, ac stemmata? Ab orbe condito usque ad cataclysmum de nulla legitur servitute, omnes erant absoluti, omnes Domini, omnes fibulâ donati. Quando itaque subjecti ac mancipati? Tum primùm respondet, ubi vinum plantatum, ac potatum. Vinum ex Dominis servos reddidit, vinum togam, ac stolam in lacernam commutavit. Undè hoc?

Servitutis origo qua sit.

Nocè plantaverat vineam, & in vindemia ignarus vini inebriatus feminudus jacuit. Vidit id Cham filius ipsius,

Gen. 9. 25.

nec sine salibus exceperit. Quod ubi accepisset decocta jam crapula pater, fulminavit eundem dicens: *Maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis*: Hic primum audita servitus, hic primum sub jugum missus Libertinus filius. Verba S. Doctoris sunt: *Manebat, antequam vinum inveniretur, omnibus inconcussa libertas, nemo sciebat à consorte naturæ suæ obsequium servitutis exigere. Non esset hodie servitus, si ebrietas non fuisset.* Hæc prima genealogia mancipiorum, continuata subinde per eundem terræ sanguinem, ac ebrietatem. Neque etiamnum ancillari cogentur alii, nisi in cadis naufragium bonorum subiissent.

Ambr. b. l.

Vinum cadis mater.

Prov. 23. 29. 30.

V. Verum rectissime palos illos vitis, ac lupuli, quis dixerit clavas, ac lanceas bellicas, quibus sese helluones, seu Corybantes mutuò impetunt. Perrarò enim evenit, ut ubi merum liberiùs hauritur, quin ibidem sanguis copiosius effundatur. *Cui va,* (exclamat Regum sapientissimus,) *cui rixa? cui fovea, cui sine causa vulnera? nonne his, qui morantur in vino, & student calicibus expotandis? Unde, inquam lites, contentiones, cædes, vulnera? nonne exinde, quòd veluti Diogenes Cynicus, in dolio morentur, idque non ad speculandum cælos, aut cælites, sed ad evacuandos calices. Unde provenit, quòd vir in virum insurgat, cum quo alioqui optimè convenit? nonne quòd potu, tanquam oleo cum agonotheris inungantur? Cui va? cui rixa? cui vulnera?* Et unde accidit, quòd hic Juvenis imaturâ morte obiit? Unde, quòd ille vicinus in virili ætate prostratus? &c. Nonne quòd in cantharis naufragavêre? Quid demum for-

tissimos, ac invictissimos subegit, nonne ebrietas? Quid acerrimas gentes, bellicosissimasque hostibus tradidit? nonne ebrietas? Quid contumacissimos in alienum redegit imperium, nonne ebrietas? Quid Orbis domitorem secundum tot itinera, ac prælia secundissimis confecta auspiciis, ad crudelissima inflammavit homicidia? nonne Herculanei scyphi, nimiusq; vini usus. *Cui va, cui rixa?* &c. tantum sanguinis una emanavit ex uva.

VI. Creditum à Veteribus, vinum esse sanguinè terræ. Ut enim animal quodpiam vastum, eum esse opinabantur, cuius ossa forent saxa, ac rupes; cuius crines arbores, ac gramina; vesica & aqualiculus maria, venæ flumina &c. ita vinum esse illius sanguinem, sibi persuadebant. Rectius alii, quòd in vino plerumque sanguis subditorum, ac oppressorum veluti in torculari hauriatur; vel certè, quòd qua mensurâ vinum bibitur, eadem sanguis effundatur.

Vinum sanguis terræ cui dicatur.

Apud Sapientem describitur conventus improbissimorum Juvenum, à quibus abrogata lex, eversum jus, corrupta subsellia, exoluti fasces, infontum, ac viduarum interversa substantia, canities senum denigrata, subjecta Sanctitas quæstioni, damnatâque, cælo incassum reclamante: *Opprimamus, inquit, pauperem justum, & non parcamus vidua, nec revereamur canos multi temporis. Sit autem fortitudo nostra lex justitiæ, &c.* Nihil atrocius à mortalibus jactari, nihil iniquius agi potuit in jura soli, ac poli, chori ac fori. Unde verò tanta criminum proluvies redundavit, tantâque in humanitatem manavit inhumanitas? Ex potu fluxit, defluxitque. Vino, & unguentis repleti erant, quantumque eos

Ebrietas fons malorum.

Sap. 2. 10. II.

Ebrii & percussores agnati.

uvæ

Ibid.

tiva cruor ad delicias inebriavit, tantumdem sanguinis sitiēre. *Vino & unguentis nos impleamus.* Parcius potione Circes saviēbat, quæ in unum pecus, unamque feram homines transformabat, quàm Liber Pater; & minora, in pelago fluctus, quàm in triclino cyathi agglomerant, naufragia. *Cui ve?* &c. Ubique Libythina dominatur in symposio, & suos Thyrsigeros gladiatores Bromius educit.

Eapropter in sacris Voluminibus identidem ebrietas & vulnera, helluones, & latrones conjunguntur. Servus ille nequam, ut cœpit potare & inebriari, ex templò etiam in familiam desævit. S. Paulus æquo sociat iugo vinolentum, & percussorem, eumque à muneribus ecclesiasticis amandat. Etenim ut aureo calamo scribit Chrysologus: *Ebrietas cadis mater, parens litium; hanc qui habet, se non habet, & homo non est. De ebrietate enim ad arma consurgitur, calicibus tela succedunt, pro vino sanguis funditur, & ipsum sanguinem vina fuderunt.* Tantam malorum Iliadem ex uno quis non horreat prodire cratere?

Causam hujus necis attigisse videtur S. Chronographus in S. Joanne Baptista, quando scripsit: *Herodes natalis suæ cœnam fecit principibus, & tribunis, & primis Galilee. Cumque introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulq; discumbentibus, Rex ait puella: Pete à me quod vis, & dabo tibi. At illa dixit: Volo, ut mihi protinus des in disco caput Ioannis B.* Sic dum Herodes natalem celebrat, innocenti cœdem machinatur, & patrat; dum mille apprecantur salutes alij, ille sancit decreta mortis; dum innatat vino, unâ infontis

sitit, & haurit cruorem. Et eò usque vinum ascendit, ut peteret caput nunquam non sobrium, non Nazarenum.

Idcirco hoc nixus fundamento, jure authorem cædis vinum augurer, nisi aliunde magis reum sacri Codices, & testes perhiberent. Et quemnam illum?

§. II.

Rex Herodes cædis infimulatur, & defenditur.

VII. **A**lterum ex fortioribus fortissimum judicavit secundus Regem. *Rex est fortior.* Et hujus supra data rationes. Nū ergo Rex tanti reus flagitij?

Nimis sætæ mortibus, Regum manus habentur, nimis delicatæ aures eorum ad correptiones excipiendas; nimis credulæ ad delationes iniquas vindicandas. Haud citra basim dictum: *Procul à Jove, procul à fulmine.*

Sæpenumerò audimus minores gentium Deos, & non nisi fimeo suo propositos tridentè arripere, tonare, fulmina quater in familiam, filios, uxorem, totâ terramot^o cîere domo, furere, ac ferire. Quid mirum, si id apud Majores usaveniat, quorū, quò major potestas, eò plurimum ferocior. Si Joānes in sua mansisset solitudine, si lactucis silvestribus colligendis se impendisset, si turbæ venienti Interpretem se Numinis exhibuisset, ictum tam mortiferum evasisset. Verum quum Jovem, Regem, quantumvis fide optima, & zelo entheo accesserit, hoc supra caput suum fulmen detraxit.

Fidè adstruere videtur S. Lucas sat evidente hoc testimonio: *Ex omnib⁹ malis, Luc. 3. 20. que fecit Herodes, adjecit & hoc super omnia.*

§

Chrysol.
serm. 2.Matth. 14.
Marc. 6.
Luc. 9.Regum
tyrannia.

Et inclusit Joannem in carcere. Ad cumulum, & ultimam nequitiae suae mensuram, colophonem imposuit caput S. Joannis Baptistae.

Erat insuper Herodes infanticida Iulius filius, qui ne procul à proprio cecidisse stipite videretur, iisdem & tyrannidis, & superbiae vitis inclitus evasit. Quippe & ipsam aeternam Dei sapientiam in sibilum pallio stultitiae donavit, quando veste illudam albâ Pontio Praesidi remisit. Jacobum itidem fratrem Domini interemit, & aliis SS. Apostolis, ac fideibus mortem machinatus erat. Hac itaque, aliave satis perorare videntur, ipsum Herodem, hac in parte fulminandum, ac reum cadis proclamandum.

Herodes libenter audit Joannem.
Mar. 6. 20

VIII. Verùm utut reus est, ipsius propagata à stirpe malicia, aliique furores apud me haud omnino evincunt; cum ex parte altera laudabile pro illo testimonium à D. Marco Evangelista accipio; ait enim: *Herodes metuebat Joannem, sciens eum esse virum justum, & sanctum, & custodiebat eum, & audito eo multa faciebat, & libenter eum audiebat.* Non audiebat tantùm, inquit ille, sed & cum voluptate quadam obtrectantis sibi Vatis voces mulierotus princeps accipiebat; & quae in aures demittebantur adulteri, ea in Regis dexteram transmeare Ioannes lætabatur. *Et audito eo multa faciebat.* Inciderat quidem verbum Dei in spinas voluptuarii, sed satore pudico obniti spinæ lilio nequivere.

Quomodo itaque is mortem intentare ausus esset, qui percellabatur voce clamantis profundius, quàm rugitu Leonis? Qua ratione jugulum illius pe-

teret, quod amplexabatur medullitus? Qui vocem illam intercluderet, quam cum aviditate, & gustu hauriebat? Quomodo persequi, quem non tam in poenam, quàm securitatem, ne ab aliis quidpiam adversi illi itrogaretur, honestae commendavit custodiae? Neque enim surdâ aure illum accipiebat, sed libenter; vel ut Graecus legit, *cum suavitate, & gustu.* Quin etiam audita magna ex parte exequabatur: *Et audio eo, multa faciebat.* Credere proinde nullatenus sustineo, illum primarium tam immanis homicidii authorem extitisse.

§. III.

Machinatrix cadis mulier.

IX. TERTIUS, Zorobabel homine, fortissimam omnium enuntiavit mulierem. *Tertius scripsit: Mulieres sunt fortiores;* nimirum non viribus, sed blanditiis; non manu, sed linguâ; non Marte, sed arte.

Sed num his tantùm scelus adscribendum, quos natura ipsa ad omnem humanitatem, ac clementiam elaborasse videtur? Num illæ sanguinem sitient, quibus plus lactis quàm sanguinis ab eadem est dispensatum? Num in Furias adibunt, quas cælum Gratiis fecit esse cognatas? Ah, non abibunt equidem, nec sitient cruorem probæ, ac piæ; sed bene impiæ, ac Herodianaë. Sicut enim bona muliere nihil est melius; ita mala nihil deterius.

Non est, teste Ecclesiastico, caput nequius, super caput colubri, & non est ira, super iram mulieris. Quântò horribilius, magisque metuendum est caput

Mulierum rabies.
Eccli. 25.
22.

Basili-

Basilisci, quàm caput hominis, tantò implacabilior est ira, & furor mulieris, quàm viri. Indignatio excandescentis viri zelotypi ingens est, sed umbra habetur sapienti, intuitu mulieris efferata. *Non est ira supra iram mulieris.* Caput leonis, lupi, tygridis, aut alterius animalis dentibus duntaxat officit illi parati, aut eam comminuit, quam arripuerit; caput verò Amphibœnæ unam partem tangens, omnes alias inficit, & venenò enecat.

*Ira viri
modica.*

Æqua ratione mulier nequam, non uni duntaxat membro dentem infigit, verùm identidem in corpore, & anima interimit: *Non est ira, supra iram mulieris.* Vir si quando torvam supercilii nubem in fulmina exasperat, levibus verborum, aut alloquiorum Ethesiis hilaratur. Mulier furoribus prægnans haud componetur, quoad fulmen conceptum cum cruciatu enitatur. *Non est ira supra iram mulieris.*

X. Sed hoc forsitan spiritu privatò, & assensus cuidam ex suis uxoribus, aut concubinis scripsit sapiens? Quæcunque hæc somniat, audiat Deum ipsum, mulierem definientem.

Legimus sæpenumerò Numen optimum viris nomina, eaque honestissima indidisse, aut commutasse, fœminæ (ut Sarai taceam, cui litera una dempra) non nisi unicæ. Quodnam verò illud? An à pietate desumptum, ob quam illas nonnulli celebrant? An à pulchritudine, mansuetudine, quæ illis, utpote tenerioribus agnata esse deberet? An indigetavit Rosam, ob virtutum fragrantiam? Catharinam, aut Pulcheriam ob venustatem? Agnetem, seu Agnam ob mansuetudinem? An Agatham ob san-

ctitatem, Abigaël ob prudentiam, Margaritam ob dignitatem? Neutiquam. Num ergo Barbaram ob barbariem, & inhospitalitatem? Num Vasthi ob arrogantiam, & fastum? Num Uisulam, quòd Ursof identidem murmure imitentur? Non assequor. Quâ tandem nomenclatura donata? *Voca*, (inquit ad Oseam Patrem & Vatem Dominus,) *Nomen ejus absque misericordia.* *Voca* crudelitatem, tyrannidem unam. Hoc nomen proprium est mulierum nequam, (non dico bonarum, quarum de ultimis finibus terrarum pretium est) quod nomen illis indidit, qui solus novit abscondita cordium Deus. *Voca nomen ejus absque misericordia.*

*Mulier
quo nomi-
ne à Deo
instituta.
Osea 1. 6.*

Eheu, quæ mihi hîc funera, qui campi cruditate mulierum instrati oberfantur! Video Medeam in proprios, eosque innocentissimos filios tam crudeliter desævisse, ut propriis dilaniatos manibus, hinc inde per latifundia camporum disseminaverit. Video Attaliam pari furoris flammâ in proprios succensam agnatos, unâ omnes offocasse, solo non nisi Joas parvulo clanculùm subducto. Video Tulliam Servi Tullii Romanorum Regis filiam patre suo per fraudem circumvento, ac contrucidato, curru triumphali invehî, & renitentibus equis aurigam timore percussam, cursum ad latus vertentem increpare, ut per prostrati parentis cadaver iter rectâ urgeat, pedibus equorum, rotisque effedi in massam conterendum. Video justum illum Nabuthum à Jezabele trucidatum.

*2. Paral.
22. v. 11.*

Video alias prope innumeras sua viscera depastas esse. Video mira quadam sanctitate ac fortitudine inclytissi-

mos heroës Adam, Samsonem, Loth, Davidem, Salomonem, supplantasse, inque summum, quâ vitæ, quâ salutis æternæ adduxisse discrimen. Quòd si verò id de honestioribus etiam per emphasim dictum est, de inhonestis, ac lupis omni Tripode veriùs certiusque habendum. *Non est ira, supra iram mulieris.* Non est malitia, non est crudelitas, quæ cum earum furore, ac tyrannide in comparationem veniat.

XI. Testatum id reddidit de adultera Herodis par summorum Proto-Notariorum Domini, S. Matthæus, & Marcus. Sic enim ille: *Herodes tenuit, & alligavit eum, & posuit in carcerem propter Herodiadem uxorem fratris sui.* Et iste: *Ipsè Herodes misit, ac tenuit Joannem, & vinxit eum in carcere propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui.* Hæc igitur dici, credique jure potest machinatrix cædis viri Apostolici, hæc voluptuaria Regis Syren spretis illius cytharæ modulis, ferocire occæpit; hæc furorem suum non nisi epoto sanctissimi Viri sanguine, sedare potuit. Haulsto enim veritatis ebria vino, ac timore perculsa, ne ferventi suo zelo entheus Ecclesiastes animum adulteri mariti sui meliori vitæ redonaret, atque à latere ipsius avellet, furiis correpta sedari, componique neutiquam valuit, quoad primum in vincula, tum in necem virum, quo dignus non erat Orbis, egisset. Herodes enim, quemadmodum innui, reduci poterat, quum sanam doctrinam, & monita minimè averfaretur, & benegnarus vitæ D. Præcurforis, illius prodigiosa genescos, ac sanctitatis, eun-

Matth. 14.
v. 3.

Marc. 6. 17

dem devenerabatur. Sola Herodias necem urgebat, rata sibi malè consuli, nisi perversa in Divum consilia movisset.

Videant hîc Joannes, id est, DEO grati, seu in gratia constituti, quanto-pere sibi cavere debeant à fœmina nequam, ne, quod Baptista perpeffus ab adultera in corpore, ipsi magis experiantur in anima. Videant, ne ut ille in latomias coniectus, ita ipsi earum veneficiis inescati, compingantur in inferno. Videant, ne ut Joannes vitam temporalem mulieris livore perdidit, ita ipsi sempiternam.

§. IV.

Veritas vapulat.

XII. **V**ERùm enim verò, ut rectè addidit præfatus Zorobabel: *Super omnia autem est Veritas.* Etiam fœminæ mitigari ac componi imprimis fucò mendaciorum queunt. Verùm, si veritas illis dicatur, tum vel Agnæ transformantur in Leones. Veritas ergo est, ob quam Michæas Vates missus in nervum, ob quam Isaias sectus, Jeremias, aliique sanctissimi Prophetæ lapidibus contriti, Joannes capite est imminutus.

Gonsalvus Mendõza refert, in Chinis ad carcerem in tabula affigi solitam causam, ob quam quisque in carcerem coniectus, v. g. N. Fur, Latro, N. Catechista, N. Adulter. Quòd si ad eundem modum causa Joanni affigenda foret, non alia posset, quàm, Veritatem dixit. Clamabat Joannes ad Herodem: *Non licet tibi, ô Rex, habere uxorem fratris*

Veritas exosa.

Gonsal. Mend. hist. Chin. lib. 3.

tui. Illa reululabat: Da mihi in disco caput Joannis Baptiste. Non peto dimidium regni tui, quod offers, non peto gemmas, & thesauros, non peto quicquam aliud, præterquam invisum hoc mihi caput. Da mihi in disco caput Joannis Baptiste. Hæc unica erat causa, ait Euthymius, ob quam missus est in carcerem Ioannes, quia veritatem prædicabat, & quia veritatem jugulare non potuit, præconem jugulat veritatis. Erat nimirum Herodes, & consors ipsius, ex cætu impiorum illorum, qui conveniebant in unum, dicentes: Circumveniamus justum, quia impropere nobis peccata legis, morte turpissima condemnemus eum. Erat ex collegio illorum, qui expetebant præcones vaticinantes sibi acceptabilia: Loquere nobis placentia. Erant ex albo illorum, quibus omnis lux invisâ, omne pharmacum amarum, omnis virtus virus quodpiam videtur. Eapropter exofam habuere veritatem, & coërcitam imprimis tenebroso ergastulo, diræ subinde morti adjudicaverunt.

Verum utut impugnari ab impiissimo tyranno, & Furia Herodiade potuit, vel in ipsa morte vicit, & triumphavit. Læditur nimirum veritas, non extinguitur, ptemitur, non opprimitur. Etenim eadem luce, qua Herodes suum finit natalem, eadem auspiciatus est suum, nullo ævo terminandum S. Ioan-

nes. Herodes & uxor ipsius fucatam murice purpuram perdidit; Joannes, cruore suo fulgente purpura, in sempiternum triumphabit amictus. Illorum aures nunquam non feriet lamentabilis echo gemituum; istius nunquam non empyrea demulcebunt carmina. Illorum theatra voluptatum, tragica metamorphosi, conversa in scenam cruciatuum ac dolorum; hujus momentaneæ tribulationes in thronum gloriæ, in Oceanum voluptatis. Illi mercedem exercitæ tyrannidis in tartaro perceperunt; hic æternis triumphat victoriis, ornatur areolis, coronatur laureis in paradyso.

Videant hæc, & expendant, qui veritatis gratia premuntur, aut exterminantur; & ex epilogo instantium gaudiorum, discant temperare prologum mærorum. Videant, qui veritatem univervo proscriptam intendunt imperio; ne tandem fucis mendaciorum illusi, in tenebras proturbentur sempiternas. Videant hæc justis, eligantque veritatis amore, modico intervallo, excarnificari, ut coronentur. Videant impii, & percellantur, ne persequendo insontes, & ipsi cum Herode, ac Herodiade gehennali incendio concrementur. Averte id Christe Redemptor per immensâ redemptionis nostræ pretia. Amen.

